

عنوان مقاله:

اثر tDCS در ناحیه شکنج پیشانی تحتانی راست مغز بر بهبود علایم بیش فعال در افراد دارای اختلال ADHD

محل انتشار:

هشتمین کنگره انجمن روانشناسی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

محمدرضا قلی پور فلاحی - دانشجوی دکتری تخصصی علوم اعصاب شناختی گرایش مغز و شناخت، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

در افراد مبتلا به نقص توجه و بیش فعالی، کنترل مهارى که به معنای توانایی کنترل رفتارها یا پاسخهای نامناسب در شرایط بهنجار و یکی از مولفه های اصلی کارکرد اجرایی است که در این افراد دچار نقص شده است. هدف از مطالعه حاضر بهبود توانایی بازداری از طریق تحریک الکتریکی مستقیم از روی جمجمه tDCS (بر روی افراد دارای نشانگان نقص توجه و بیشفعالی است. مواد و روش ها: در این پژوهش ۲۰ نفر از دانش آموزان دبیرستان امید آینده شهرستان تبریز از طریق پرسشنامه های وندریوتا و کانرز که نشانگان اختلال نقص توجه و بیشفعالی را در بزرگسالی و کودکی میسنجند، انتخاب شدند. همچنین از پرسشنامه SCL-9۰ برای سنجش سلامت عمومی روانی آزمودنیها استفاده شد. آزمودنیها در موقعیت تحریک آند و شرایط شبه تحریک از طریق آزمونهای استروپ و برو/نرو که برای سنجش کنترل مهارى هستند مورد ارزیابی قرار گرفتند. یافته ها : نتایج نشان میدهد تحریک آند بر روی شکنج پیشانی تحتانی راست، دقت مهار را در مرحله اجرای مهار محرکهای هدف پیشین به طور معناداری افزایش میدهد. بحث و نتیجه گیری : تحریک الکتریکی مستقیم از روی جمجمه بر روی شکنج پیشانی تحتانی راست (rIFG) افراد دارای نشانگان نق توجه و بیشفعالی، میتواند کنترل مهارى را در مهار محرکهای هدف پیشین بهبود ببخشد.

کلمات کلیدی:

تحریک الکتریکی مستقیم از روی جمجمه، rIFG)، کنترل مهارى، نقص توجه و بیش فعالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1422081>

